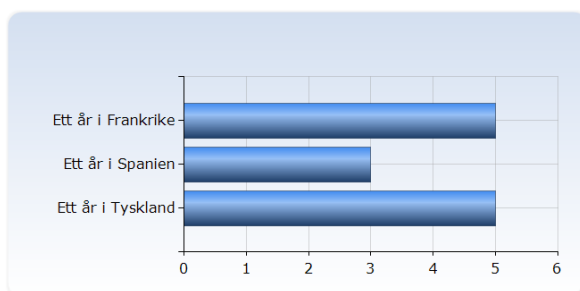

Ett år i Frankrike / Ett år i Spanien / Ett år i Tyskland VT 18

Antal respondenter: 17
Antal svar: 13
Svarsfrekvens: 76,47 %

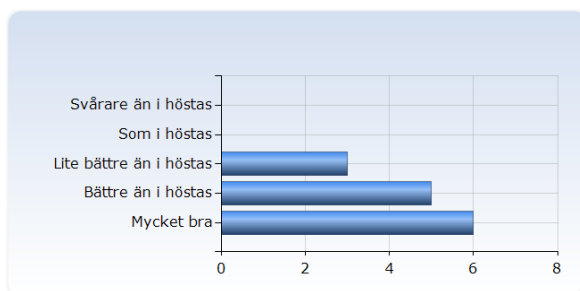
1. I vilket program är du registrerad?

I vilket program är du registrerad?	Antal svar
Ett år i Frankrike	5 (38,5%)
Ett år i Spanien	3 (23,1%)
Ett år i Tyskland	5 (38,5%)
Summa	13 (100,0%)

2. Hur ser du nu på din vistelse i Frankrike/Spanien/Tyskland?

Hur ser du nu på din vistelse i Frankrike /Spanien/Tyskland?	Antal svar
Svårare än i höstas	0 (0,0%)
Som i höstas	0 (0,0%)
Lite bättre än i höstas	3 (23,1%)
Bättre än i höstas	5 (38,5%)
Mycket bra	6 (46,2%)
Summa	14 (107,7%)

3. Kan du förklara ditt svar? Vad är sämre/bättre än i höstas? Ge gärna konkreta exempel

Kan du förklara ditt svar? Vad är sämre/bättre än i höstas? Ge gärna konkreta exempel

Man har utvecklat tyskan på ett bättre sätt, således även förbättrade kontakter, vänskaper samt fler aktiviteter

Är nära med mina spanska kompisar, behärskar språket mycket bättre!

Det som är blivit bättre sen i höstas är att man känner sig tryggare i skolan och i klassen. Det går också betydligt lättare med språket vilket gör det lättare att hänga med på lektionerna och i konversationerna. Jag har kommit närmre de flesta människorna och fått kompisar vilket också är väldigt kul. Det som har blivit sämre är att saker kanske inte är lika spännande längre och att det blir långtråkigt under vissa perioder då man saknar sin familj och vänner hemma i Sverige.

Går nuförtiden med jämnåriga.

Jag känner att jag nu kommit in i det franska livet och språket och på så sätt blir allt i vardagen mycket lättare och dessutom roligare då jag kan förstå det mesta och verkligen vara en del av allt. Skolan är lättare då jag förstår språket bättre samtidigt som skolan fortfarande kan vara lika svår som i höstas ibland. Min relation med kompisar och värdfamilj har också blivit mycket bättre då vi nu lärt känna varandra mer på djupet.

I höstas var det problem med min värdfamilj. Men nu har jag bytt värdfamilj och det känns jättebra, dom är helt andra typer av människor och jag trivs superbra.

1. Bytte värdfamilj till en jag själv hittade, där jag är omtyckt och där jag trivs.
2. Har mycket kompisar, festar/tränar/umgås mycket med de
3. Det är varmt, skolan är klar, det är sommar!

Min första värdfamilj var inge bra inser jag nu, jag har hittat kompisar och lärt mig hur det funkar/rutiner men framförallt är det hundra ggr lättare att kommunicera

Jag tror framförallt att allt är bättre ju bättre man kan kommunicera och i höstas var jag inte jättebra på franska och kunde knappt säga det jag ville eller förstå och nu så är inte franskan längre ett stort problem. Jag kan mycket lättare prata med folk nu och kunna säga vad jag vill, bland annat visa min personlighet mer och folk är inte lika rädda att prata med mig längre för att de vet att jag kommer att förstå. I höstas tror jag att fler personer var rädda för att jag inte skulle förstå när de pratade med mig. Nu behandlar folk mig som vilken fransk tjej som helst och flera folk som inte känner mig har trott att jag är fransk. Nu har jag dessutom kommit mycket närmare folk och jag har fått riktiga vänner här. Vänner jag kan prata med på samma sätt som mina vänner i Sverige.

Bytt familj igen. Bättre nu

Största skillnaden är att jag inte kunde kommunicera lika bra i höstas. Sedan har jag nu kommit mycket närmare människor och känner mig mer bekväm i vardagen.

I höstas hade jag väldigt svårt att hitta vänner, jag hade en värdfamilj där jag inte trivdes och som nog egentligen inte heller trivdes med mig. Jag hittade en del kompisar och sammanhang med andra utbytesstudenter som åkt genom Erasmus men när det kom till spanjorer och spanskan så blev det alltid något negativt av det. Just det var väldigt jobbigt (och är fortfarande till viss del) att spanskan, som så länge varit en så viktig del av mitt liv och min identitet plötsligt blivit något jobbigt. Genom att åka till Spanien hade jag haft ihjäl det intresse och den kärlek jag haft för språket innan jag åkte. Det var svårt att hantera.

Jag kände inte mig själv tillräckligt väl då för att förstå vad som var fel så jag kunde inte göra något åt det, jag visste bara att jag mätte dåligt. Det som hänt nu är att jag blivit säkrare i mig själv. Jag har bytt värdfamilj och bor nu i ett hem som ger mig energi snarare än att ta av den. Det har hjälpt mig att stå upp mer för den jag är och inte gå med på att befinna mig i situationer som inte känns rätt, att våga lita mer på magkänslan liksom.

Ett exempel är spanskakursen jag går på med Erasmus eleverna. Jag sattes först i en grupp för B2 och även om jag håller med dem om att det nog är närmare den nivå jag befinner mig på så kändes det inte rätt. Människorna och dynamiken i klassrummet kändes inte bra, jag kände mig inte engagerad på lektionerna, så efter ett par dagar bestämde jag mig och lyckades övertala lärarna att flytta mig till C1 gruppen istället och det är ett av de bästa beslut jag fattat sedan jag kom hit (förutom att byta värdfamilj). C1 är svårt men det är därför det är roligt, det hade inte varit rätt för alla men det var rätt för mig och jag vågade lita på det.

I mars bytte jag skola och flyttade från mitten av Frankrike till ett område längre västerut. Den största skillnaden mellan mitt gamla och nya gymnasium är antalet elever eftersom det gick endast 35 elever i min gamla skola och 1200 i min nya och det har utan tvekan varit enklare att komma in i kompisgäng och skaffa vänner. Jag tror att det beror på två saker: 1. att eleverna är vana vid att det är många människor och att det finns en mångfald av elever på en stor skola och att en utbytesstudents (delvis annorlunda) beteende lättare accepteras och till och med uppmuntras. På det lilla skolan kände de flesta varandra sedan länge och såg inget intresse i att lära känna nya eftersom de redan hade sin vänskapskrets och var nöjda med det. 2. på en större skola har man större möjligheten att välja vänner. På den lilla skolan var jag tvungen att umgås med de 4 andra som gick på internatet eller de 6 andra i min klass, medan jag på den större skolan kan stå och prata med ett kompisgäng en stund och sen gå vidare till något annat. Vänskapen blir mindre framtvungad när utbudet av vänner är större. På min nya skola har jag massor av vänner just för att jag tycker det är roligt att prata med många olika. Men det är klart att det finns människor här som jag inte klickar med heller, men det är liksom inte lika allvarligt eftersom det finns andra som jag kan vara med.

Däremot är det lättare att skraddarsy ett eget schema på en liten skola. Jag kunde välja vilka lektioner jag gick på (bland annat fransk med 12-åringar vilket var jättebra!) och tyvärr är inte det möjligt när jag går på en stor skola. Dessutom hade jag väldigt personliga relationer med mina lärare eftersom skolan var mer mindre.

Ändå rekommenderar jag starkt att noga se över skolans storlek eftersom det enligt mig avgör hur lätt det är att interagera med de andra eleverna.

4. Kontakten med skolan. Känner du att kontakten har blivit bättre? Kan du förklara varför?

Kontakten med skolan. Känner du att kontakten har blivit bättre? Kan du förklara varför?

Sen har väl aningen försämrats sedan i höstas. Fortfarande mycket bra men den svenska mentaliteten till skolan är för dem väldigt annorlunda

Nej. Jag har ingen kontakt med min kontaktperson på skolan. Jag antar att det beror på att det har flutit på så bra men ett sms från honom skulle inte skada.

Kontakten med skolan har varit bra sedan dag 1. Alla lärare är väldigt trevliga mot mig och frågar ofta hur det är och går med allting.

Har i princip inte haft någon kontakt sedan i höstas då allt är bra nu.

Kontakten med skolan är sig ganska lik som i höstas tyckte jag. Visst att jag nu börjar förstå hur lärare och vuxna betar sig med oss ungdomar och på så sätt är det lättare att acceptera det men jag tycker fortfarande att min relation med skolan är ganska så svag om jag jämför med Sverige. Jag har nästan inte haft någon kontakt med min kontaktperson under året förutom vid jul och några andra få tillfällen. Men visst har min relation blivit lite bättre ändå då jag lättare kan ta kontakt med lärare och vuxna nu när jag pratar bättre franska.

Nej kontakten med skolan är samma ungefär (eller lite sämre). Det känns bra med vänner och klasskompisar där fungerar allting bra. Med dom flesta av lärarna är det också bra! Men med min kontaktperson som också är min klassföreståndare har jag mycket lite kontakt (ingen mer kontakt än att han håller i matteundervisningen), sedan det var problem och blev byte av värdfamilj. Men det finns andra lärare jag pratar med och en kurator på skolan som jag också känner att jag kan gå till om det skulle vara någonting.

Skolan var aldrig en stor del av mitt år, jag borde ha varit mer aktiv i skolan, men nu är det ändå slut då de andra skriver sina exmensprov och jag går en språkkurs istället

Nej tvärtom... eller det beror lite på hur ni menar med "kontakten med skolan". Tycker inte franska skolsystemet är byggt på ömsesidig kommunikation/respekt

Skolan är väl bra men jag har haft svårt för mycket som jag har tagit alldeles för strikt eller dåligt. Min kontaktperson är dock guldvärd och har hjälpt mig sjukt mycket och ställer alltid upp när jag vill.

Jag har bytt skola, kontakten på denna skolan är avsevärt bättre

Kontakten är möjlighetsvis lite bättre eftersom jag har lättare att förklara hur jag känner och tänker kring olika saker.

I och med bytet av familj kom det fram att kommunikationen mellan mig och min kontaktperson inte riktigt fungerat. Det var ganska jobbigt först men nu när jag vet vilka problem vi har kan jag ju göra mer för att lösa dem.

Jag tror det är hierarkierna jag har svårt med. De existerar inte alls på samma sätt i Sverige så jag vet aldrig hur jag ska hantera dem. Jag är van att ha inställningen att alla, oavsett position, måste göra sig förtjänta av min tillit och respekt, att det är inget man får automatiskt med jobbtiteln. Missköter man sig tittar inte folk åt ett annat håll bara för att man står högt på stegen.

Min kontaktperson är min lärare och rektor så för honom är det där ganska känsligt och jag förstod till vilken grad först när det var för sent. Jag anförtrorde mig till min franskalärare om problemen med värdfamiljen, för att jag har förtroende för henne och hon har hjälpt till i många utbyten och jag visste att hon skulle försöka hjälpa mig. Vid det laget var ingenting bestämt om någon flytt men hon undrade om jag övervägde den lösningen. Efter det pratade jag med mina kontaktpersoner i Madrid som sa i princip samma sak. Men sedan fick rektorn höra om det här genom dem innan jag hunnit prata med honom och blev sur och upprörd för att han fick veta sist. Så undvek han mig en vecka för att inte behöva ta tag i flytten, sedan sa han att det inte fanns några familjer... tills jag själv hittade en, då hade han plötsligt flera olika han sa att han kunde prata med. Vi var på honom lite om att det tog så lång tid (allt var i ordning men vi fick vänta flera veckor på hans seal of approval) och då svarade han mina kontaktpersoner i Madrid att han hade haft allt redo men att jag valde att åka till Valencia den helgen istället (jag hade frågat honom om jag kunde åka och han sa bara "ha det så kul" utan ett knyst om någon möjlig flytt.)

För mig har kontakten med mina två skolor fungerat jättebra. Det är snarare kontakten med UHR som inte har fungerat. Exempelvis har jag ringt och smsat men inte fått svar av både Mella och Sophie. När vi träffades i Paris efter två månader in på utbytesåret lovade de dessutom att de skulle lyckas hitta en ny skola men jag bytte inte förrän fem månader senare (när utbytesåret nästan var över eftersom det redan gått 7 månader). Dessutom skötte de inte bytet av skola snyggt eftersom de la över allt ansvar för mig. Efter en tid efter mötet i Paris funderade jag över om jag verkligen skulle få byta eftersom de inte hade lyckats hitta en skola så då började jag söka själv och ringde runt för att hitta en plats. Men sen hittade de min nya skola fast de gav mig i princip bara en emailadress och så fick jag klara bytet själv. De ringde inte och prata med min gamla skola för att förklara för dem och det gjorde skolan chockad eftersom det gav en oseriöst intryck. När jag bytte skola skickade jag ett mejl som de inte har svarat på och sedan jag kom till nya skolan har de inte följt upp eller kontaktat mig för att bekräfta att jag ens har bytt. Jag tycker att organisationen har skött min situation oansvarigt.

Eftersom allt fungerar väldigt bra sedan jag kom till nya skolan har jag inte behövt prata med skolan så mycket. Med min kontaktperson har jag liksom inte haft en konversation längre än 3 minuter. Det har varit lite missförstånd med internatet på båda skolorna som har handlat om att de missat lägga undan mat för mig när jag kommer hem senare efter träning efter skolan. Men det har löst sig bra och internatets "övervakare" är trevliga, öppna och nyfikna på människor som kommer från andra länder. Jag hade en bild av att internaten i Frankrike var stränga men båda internaten jag har bott på har varit förlåtande om man gör misstag osv.

På lilla skolan hade jag mycket bra relation med skolan och min kontaktperson. Jag spenderade sportlovet med min rektor och hennes familj i alperna och jag känner min kontaktperson, lärare och deras familjer väldigt väl eftersom de ofta bjöd över mig hos dem under helger. Det var viktigt för mig att ha en bra relation med de vuxna på lilla skolan eftersom de gärna ville hjälpa mig. De två första månaderna var jag placerad i en engelsk-indonesisk familj där de inte pratade franska vilket är emot programmets regler. Kanske var det både skolans och UHRs fel, men det var hur som helst jobbigt för mig eftersom det gjorde att jag inte riktigt kunde utvecklas i franskan första tiden. När skolan insåg att jag inte kunde stanna i den familjen var det en lärare som erbjöd sig att ta emot mig eftersom ingen annan kunde. Jag fick det förklarat för mig att det var svårt att hitta värdfamiljer i den regionen jag bodde i de första 7 månaderna och det var därför de till slut tog en familj som inte pratade franska hemma. Jag vill inte generalisera men det kan ha och göra med området (mitten av Frankrike) eftersom människor i området jag bor i nu är mycket mer vana vid att ta emot utbytesstudenter. De flesta av mina nya vänner har någon gång haft korrespondenter från andra länder hemma hos sig.

5. Har din vistelse på skolinternat varit bättre / sämre än i höstas (om ditt program erbjuder en sådan möjlighet)? Kan du förklara i så fall ditt svar?

Har din vistelse på skolinternat varit bättre / sämre än i höstas(om ditt program erbjuder en sådan möjlighet) ? Kan du förklara i så fall ditt svar?

Ja verkligen! Jag tyckte att det var oerhört jobbigt i början att dela rum med 3 andra och bo på internat med så strikta regler. Nu tycker jag att det är något av det roligaste med året. Jag undrar ibland hur det skulle varit om jag skulle bott hos en värdfamilj hela veckorna. Troligen skulle jag inte skaffat lika många vänner och kanske skulle jag lärt mig franska långsammare då jag lärt mig oerhört mycket franska av att bo på internat och höra franska från att jag vaknar till att jag går och lägger mig. Dessutom har internatet blivit till en ganska så trygg plats och livet är faktiskt ganska så lugnt och enkelt av alla de strikta reglerna och tiderna vi måste hålla. Dessutom har jag aldrig tråkigt då det alltid finns någon att prata med.

Men att bo på internat kanske inte är optimalt om man verkligen vill koncentrera sig på studierna utöver språket så att säga. Jag har fått sämre förhållningsorder, alltså reglerna har blivit hårdare, men jag har fått bättre kontakt med mina kompisar vilket har gjort vistelsen lättare

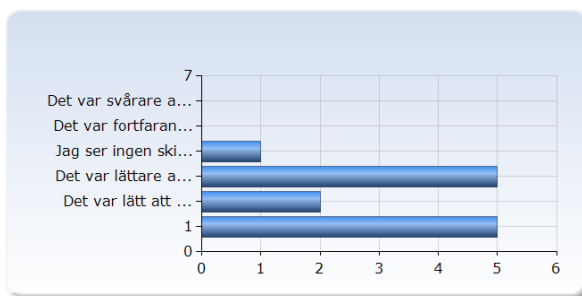
Skolinternatet har varit bra och jag älskar att jag har fått den möjligheten att få bo på internat istället för värdfamilj hela tiden. Min vistelse på skolinternatet var bra redan från början, alla var sjukt välkomnande men nu har jag ju kommit ännu närmare människorna än i höstas och jag mår så bra på internatet. "Surveillanterna" är jättesnälla mot mig men inte alls CPE.

Vistelsen är ungefär som i höstas med skillnaden att jag är mer involverad i aktiviteter och samtal nu, ännu en gång pga. jag pratar bättre franska.

Jag tycker att det är väldigt roligt att bo på internat för det gör att du aldrig känner dig ensam :) Däremot är friheten begränsad men jag rekommenderar kommande utbytesstudenter att skriva in sig på aktiviteter eftersom det är gör att du tillåts gå ut från skolbyggnaden och vara lite "fri". Man får oftast inte lämna internatet på kvällen om man inte har någon bestämd aktivitet. Dessutom passar det bra att göra något annat när alla fransmän pluggar och man får också vänner utanför skolan vilket är kul.

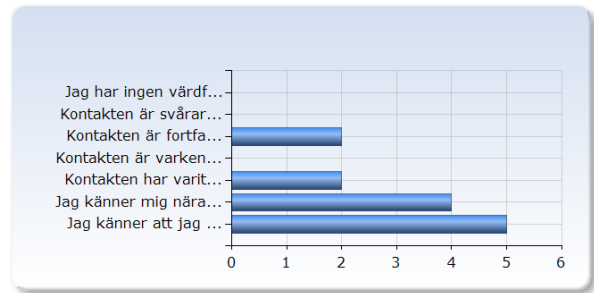
6. Hur upplevde du utvecklingen av dina kontakter med andra elever på din skola?

Hur upplevde du utvecklingen av dina kontakter med andra elever på din skola?	Antal svar
Det var svårare att ta kontakt med andra elever	0 (0,0%)
Det var fortfarande svårt att ta kontakt med andra elever	0 (0,0%)
Jag ser ingen skillnad med Sverige angående kontakterna	1 (7,7%)
Det var lättare att ta kontakt med elever efter Jul	5 (38,5%)
Det var lätt att ta kontakt med elever oavsett perioden	2 (15,4%)
	5 (38,5%)
	13
Summa	(100,0%)

7. Om ditt program innehåller en värdfamilj. Hur har kontakten med din värdfamilj utvecklat?

Om ditt program innehåller en värdfamilj. Hur har kontakten med din värdfamilj utvecklat?	Antal svar
Jag har ingen värdfamilj	0 (0,0%)
Kontakten är svårare än i början	0 (0,0%)
Kontakten är fortfarande svår	2 (15,4%)
Kontakten är varken svår eller lätt	0 (0,0%)
Kontakten har varit bättre och bättre	2 (15,4%)
Jag känner mig nära min värdfamilj	4 (30,8%)
Jag känner att jag vill ha framtida kontakter med min värdfamilj	5 (38,5%)
Summa	13 (100,0%)

8. Du närmar dig slutet av din vistelse i Frankrike/ Spanien/ Tyskland. Skulle du kunna lista två exempel av svårigheter / roligheter som du har upplevt under året? Vad har du lärt dig i år? Är du glad att kunna komma tillbaka till Sverige (hemlängtan)?

Du närmar dig slutet av din vistelse i Frankrike/ Spanien/ Tyskland. Skulle du kunna lista två exempel av svårigheter / roligheter som du har upplevt under året? Vad har du lärt dig i år? Är du glad att kunna komma tillbaka till Sverige (hemlängtan)?

Ensamhet och utsatthet har lärt en att ta för sig mer samtidigt som man också inser att man behöver visa sig pp styva linan ibland för att inneha respekt bland de andra. Självklart på en vänskaplig och öppen väg

Svårigheter: 1-Att känna sig så annorlunda hela tiden 2- Att leva u nuet och inte tråna efter framtiden.

Roligheter: 1- Komma in i spanska kulturen! 2- Känna hur mycket man utvecklats som person.

Jag har lärt mig massor av saker! Inte bara spanska utan också att ta ansvar, lära sig att trivas i sitt egna sällskap, ta initiativ och inte vänta på att andra ska ta det, Spaniens kultur osv.

På ett sätt ska det bli ganska skönt att komma hem. Sova i sin egna säng och bo med sin familj. Tror att man för första gången på ett år kommer kunna riktigt pusta ut. Det är ansträngande att vara utbytesstudent. Jag trippar alltid lite på tå hemma hos min värdfamilj. Men på ett sätt ska det ju också bli otroligt tråkigt att lämna! Jag vet ju att jag aldrig kommer uppleva något sånt här igen. Och att lämna mina kompisar, blir tårögd bara av att tänka på det.

Svårigheter:

- Det har varit jobbigt med hemlängtan och att sakna Sverige, sin familj och sina vänner.

- Det har varit svårt med språket och är fortfarande svårt. Det har därför varit svårare att skaffa vänner och är fortfarande lite svårt även där för man kan inte alltid säga det man vill säga och reagera snabbt i gruppsamtal osv. Men många har ju tålmod och intresse ändå. Det har också på grund av språket varit svårare att delta på lektionerna och i undervisningen. Det är fortfarande svårt, framförallt i ämnen med svåra begrepp och tempot är snabbt och man behöver ju mer tid som utlänning.

- För mig personligt har det varit svårt och är lite jobbigt att behöva gå upp tidigt på morgonen (5.45) och ha långa skoldagar. Det är också jobbigt att jag bor långt ifrån skolan och har svårt att ta mig till andra ställen på egen hand p.g.a kommunaltrafiken. Man är väldigt beroende av sina föräldrar på den tyska landsbygden när man är under 18 och inte har körkort och bil.

Roligheter:

-Det har och är kul att vara "ambassadör" för Sverige. Man kommer också närmre sitt eget land när man är borta så länge och det är kul att berätta saker om Sverige och så. Man känner sig speciell och lite exotisk!

- Jag har provat på mycket nya saker och fått se mycket utav Tyskland under min vistelse här. Jag har också träffat många nya människor och lärt mig tyska och fått en bra relation till min värdfamilj som jag kommer kunna hälsa på i framtiden och göra saker med!

- Jag håller på att ta körkort här i Tyskland och det är väldigt kul.

Jag har lärt mig mycket. Jag har förmodligen utvecklats och lärt känna mig själv bättre. Det tror jag att jag inser när jag väl är hemma igen. Jag har också lärt mig tyska på en helt ny nivå, det är klart att den fortfarande bör bli ännu bättre men har kommit på en god väg. Jag har också lärt mig hur Tyskland fungerar och det har varit jätteintressant :) Och alla människorna såklart!

Jag är väldigt glad att komma tillbaka i Sverige, även fast jag trivs bra här. 10 månader är lång tid! Det ska bli skönt att komma tillbaka i det svenska skolsystemet och att prata sitt modersmål, man inser hur lätt det är och jag tror att skolan kommer kännas lättare för att man faktiskt kommer att förstå och kunna vara med på allt väl hemma i Sverige igen. Ser framemot att träffa mina vänner och familj igen.

Svårigheter:

Lärarnas/tyskarnas politiska inställning/bemötande.

Biologi och kemi på tyska.

Roliga/interessanta saker:

Tysk kultur och nya kompisar.

Skolan i helhet

Sverige:

Om jag ska vara ärlig så saknar jag allt utom de långa skoldagarna, så ja en del hemlängtan har jag såklart.

En svårighet har självklart varit språket. Från att vara en pratsam person till att plötslig bli den tysta personen som bara finns och existerar och som vill säga allt med som inte får ur sig ett ord. En annan svårighet: trots att jag följt med på allting som hänt och varit en del av grupper så har jag ibland känt mig som den ensammaste människan på jorden. Också att jag ibland har känt mig konstig eller annorlunda för att vi i Sverige har andra normer eller lever på ett annat sätt och ibland har även folk kollat konstigt på mig. En rolighet har varit alla de resor och utflykter jag har gjort med min värdfamilj och hur bra kontakt jag har skapat med mina värdföräldrar och framförallt mina värdsysstrar. De har verkligen blivit som en andra familj och det kommer att bli väldigt jobbigt att åka ifrån dem. En annan rolighet är att jag har lärt mig så mycket, inte bara språket utan också om Frankrike som land och min region framförallt. Jag är helt säker på att jag kommer att komma tillbaka hit så fort jag kan. Jag har som sagt lärt mig oerhört mycket i år. Jag känner att jag har blivit mer självständig och mer lugn i stressade och jobbiga situationer då jag ständigt utsatts för dem. Jag har lärt känna så många fina och intressanta människor med bra värderingar. Jag har lärt mig att trots att franska livet och det franska samhället skiljer sig från Sverige så finns trots allt många likheter och det jag framförallt uppskattar med detta året är att jag har fått upptäcka och lära känna ett nytt land genom egna erfarenheter och genom att prata och diskutera med de som bor här. Sist men inte minst har jag nog fått lite skinn på nästan, för har man gått i skolan i Frankrike får man allt ta lite skit och lära sig att stå upp för sig och vem man är, så länge man respekterar de runt omkring sig. Och för att besvara frågan om jag är glad att komma hem till Sverige...tja på ett sätt är det lite jobbigt och vemodigt nu när våren har kommit och jag har mycket roligt framför mig. Det är först nu som jag känner att jag verkligen njuter av mitt år och verkligen har det roligt. Men självklart saknar jag mina vanor (inklusive MATvanor) hemma i Sverige och jag har ju trots allt "mitt liv", familj och vänner där hemma som jag ändå saknar. Så jag tror att det kommer att bli jobbigt och tråkigt att åka hem samtidigt som det börjar kännas som det rätta att göra och visst är jag lite glad ändå.

Svårighet: Att bo i en ej fungerande värdfamilj. Jag har nog först nu förstått hur otroligt påverkad man blir av människorna som är runtomkring en, och hur jobbigt det måste vara för barn och ungdomar som har det jobbigt hemma. Det har varit lärorikt men självklart också väldigt jobbigt. Jag har också lärt mig att stå på mig och jag vet att jag kan tuffa till mig och göra svåra saker när jag behöver.

Jag har lärt mig att planera och hålla koll på viktiga grejer, planer, tider allt...8som jag tidigare fått mer hjälp av mina föräldrar)

Rolighet: Jag har lärt känna superhärliga människor som jag tror att jag kommer behålla kontakten med senare också. Både Sigrid=annan utbytesstudent och tyska kompisar och familj.

Rolighet: Jag har lärt mig tyska på riktigt. Jag kan fortfarande fler ord på engelska än tyska men jag pratar ju nu flytande och är bekvämare när jag pratar tyska än engelska. Vilket är en otrolig skillnad.

Det är mixade känslor med att åka tillbaka till Sverige. Det känns mysigt att träffa familj och vänner och få sova i min egen säng såklart. Men jag vet att jag kommer sakna mina vänner och allting som jag gör här i Tyskland mycket, när jag är tillbaka i Sverige.

1. Jag har lärt mig att ett sammanhang, att inte vara ensam, är JÄTTEVIKTIGT för mig (familj, klass, fotbollslag, friidrottslag, vänner)

2. Jag har lärt mig att man måste kämpa i början i nya konstellationer på t.ex ett jobb eller en språkkurs, men snart kommer man in i gruppen.

3. Jag har lärt mig att be om hjälp. Be din värdpappa om skjuts även om du teoretiskt kan cykla överallt. Våga vara svag också!

4. Ha roligt, är du uttråkad, hitta på något. Mat har varit lite av "min tröst" detta år, gör hellre något annat som gör dig glad.

Dåliga:

- den outhärdliga konstanta rastlösheten, fy fan, hade blivit varnad om hemlängtan men tyckte rastlösheten och att ha tråkigt var så extremt mycket svårare att hantera

- reglerna, vänjer mig aldrig med hur reglerna på internatet gjorde allting så mycket svårare. Vintern plus en 4 kubiketers stor stad var inte allt kul när man inte hade någonstans att gå för reglerna så att man inte fick gå in i sitt rum. Man fick inte ens lämna skolan...

Bra:

- känner att jag har blivit mer självständig och fått se mer av världen, träffat inspirerande människor som verkligen gått sin egen väg och det har varit väldigt spännande

- jag förstår ju franska nu! Jag är ju långt från flytande och det där med "fingertoppkänsla" är ju ett skämt men jag kan ändå bli kompis med helt franska personer och få en relation med dem :-)

Svårigheter: Allting man måste vänja sig med. Inte små kulturkrockar utan mer när det kommer till att man har ett problem som i Sverige skulle vara hur lätt som helst att lösa men i Frankrike går det inte någonstans för att det är för strikt och de har en massa dumma regler.

En annan svårighet har att göra med språket vilket kanske är ganska självklart men i början var det sjukt jobbigt att inte kunna få säga det man vill, inte förstå, se folk ge upp att försöka förklara något för en för att man inte förstår. Dessutom veta att man skulle klicka sjukt bra med en person om det inte vore för språket.

Skolan var sjukt jobbig i början för mig för att jag hade svårt att känna mig så dålig och inte kunna bidra men jag tror att det kan vara nyttigt. Gud det finns så mycket som har varit svårt och det mesta är faktiskt kopplat till språket. Det franska systemet har också varit jobbigt att vänja sig med men där är det lättare oftast att bara acceptera. Annars när det kommer till kulturen har jag haft väldigt lätt att anpassa mig.

Roligheter: Allt man fått uppleva. Jag är så nöjd med platsen där jag hamnat för det är så sjukt vacker natur och jag slutar aldrig fascineras av naturen. Dessutom finns det massa saker att göra för man har nära till allt. Sen är jag så glad över alla människor jag träffat för jag har verkligen fått riktiga vänner här. Det är inte ofta jag har tråkigt för det finns alltid något att göra med internatet efter skolan och det faktum att man inte är instängd på skolan. Jag har dessutom haft tre värdfamiljer under året som alla tre har varit helt underbara. Jag känner verkligen att jag har haft sådan tur.

Svårigheter: byta familj, byta skola

Bra: äventyr, nya kompisar

En svårighet var när min familj klagade på mig till skolan och sade sådant som jag inte alls kände igen mig i. Efter att ha pratat med skolan ett flertal gånger fick de min sida av det hela och de stöttade de mig och hjälpte mig att byta familj men innan det hände kände jag mig väldigt ensam, särskilt då jag inte fick någon hjälp från den svenska kontaktpersonen, som var frånvarande genom hela processen. En rolighet är de relationer jag har skapat under detta år, av vilka jag tror och hoppas att några kommer finnas kvar i mitt liv framöver. Jag har lärt mig massor detta år, inte bara franska och den franska kulturen, utan jag har även lärt mig väldigt mycket om mig själv och den kulturen jag lever i. Jag har lärt mig att uppskatta det jag har, men också att ifrågasätta och omvärdera vissa grejer i min vardag i Sverige. Jag är glad att snart få komma hem även om jag inte har haft särskilt mycket hemlängtan.

Svårigheter: Vänner på skolan, den första värdfamiljen

Roligheter: Att jag fått möjlighet att resa så mycket och lära känna nya kulturer

Jag har lärt mig mycket spanska såklart, speciellt den senaste månaden med min nya värdfamilj. Jag har lärt mig mycket om andra kulturer och kulturkrockar. Jag har lärt mig om andras samt mina egna fördomar och klumpigheter när det kommer till andra kulturer. Jag hoppas att jag är snäppet mindre snävtänkt (är det ett ord?), något finkänsligare och ödmjukare nu än jag var innan.

Jag har lärt mig otroligt mycket om mig själv och utvecklats väldigt mycket, det mesta av de skillnaderna i sig själv märker man nog först när man kommer hem.

Lite hemlängtan har jag nog, och jag längtar till nästa år nu när alla kompisarna är mitt i studentförberedelserna. Samtidigt känns det jättekonstigt att man ska hem snart och jag ska verkligen göra mitt bästa för att få ut så mycket som möjligt av min sista tid i Spanien.

+ Bo på internat och sova med tjejer i samma ålder på veckodagarna för jag tror att man kommer nära varandra på ett helt annat sätt när man bor med varandra.

+ Resor som jag gjort under året för att upptäcka olika delar av Frankrike och att träffa de andra svenskarna :)

- Förstå skämt och ironi i början var jättesvårt. Men är mycket lättare nu när jag är bättre på språket. Men generellt att våga prata trots att man vet att man alltid kommer vara i underläge och alltid säga fel jämfört med alla man pratar med eftersom de är fransmän.

- Kommuniera med UHR.

Jag är supernöjd och tacksam för att jag har fått möjligheten att göra det här utbytesåret trots att jag har behövt göra många byten och ändringar för att tillslut ha det bra. Det har varit jobbigt men lärorikt att behöva sköta det mesta själv eftersom varken mina föräldrar eller organisationen har kunnat hjälpa till så mycket. Min allra största lärdom som jag tar med mig från det här året är att våga prata trots att jag vet att det inte låter bra, är intressant, roligt eller grammatiskt korrekt eftersom det aldrig går att lära sig ett språk utan att prata och interagera med människor. Sen har jag också lärt mig massor om mat (och ätit en hel del gott också..).